

מ"ת 10256/06/20 - עאיד מסאלמה (עציר) נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 10256-06-20 מדינת ישראל נ' מסאלמה(עציר)
תיק חיצוני: 336068/2020

בפני המבקש
נגד המשיבה
כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
עאיד מסאלמה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד חימוביץ'
מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב

החלטה

החלטה זו עניינה בבקשה לעיון חוזר אותה הגיש המבקש לאחר שנעצר על ידי עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ביום 15.7.20 ניתנה החלטתי המנומקת בעניינו של המבקש ולפיה נעצר המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

למען נוחות הקריאה של החלטה זו אביא להלן את תמצית נימוקי החלטתי המקורית (זאת ללא ציטוט נוסף של הפסיקה שהובאה בה):

"בפרשה שבפני נהג המשיב כלי רכב מסוג אופנוע כאשר אין בידו רישיון תקף לכלי רכב זה (לא עבר מעולם את מבחני הרישוי לאופנוע). המשיב פסול לנהיגה כתוצאה מהחלטה שיפוטית ובכל זאת נהג אופנוע כאשר הוא מסיע עליו אדם נוסף במצב המתואר אגב סיכון חד וברור של חיי אותו אדם.

במהלך הנסיעה בכביש מהיר בו כלי רכב נוספים, הסיר המשיב את הקסדה שהייתה לראשו, העבירה לאחר וסירב להוראה מפורשת של שוטר אשר דלק אחריו עם אופנוע משטרתי לעצור.

תחת סירוב זה, המשיך המשיב לנהוג במהירות בכביש המהיר תוך שהוא חוצה צומת באור אדום מלא ומסכן בכך עוברי דרך נוספים.

האירוע כולו צולם בוידאו, כך גם ניסיון ההימלטות של המשיב משוטרים באופן רגלי עד שנעצר בעודו מנסה לשבש את החקירה לכאורה בכך שהסיר את הבגדים אותם לבש עת התנהל המרדף אחריו.

לו המדובר היה באירוע בודד בנוף התנהגות המשיב, או אז היה ניתן להגדיר את מסוכנותו כהתנהגות רגעית

עמוד 1

שאינה מעידה על מסוכנות קבועה מצדו.

אלא שמשיב זה בעל עבר פלילי עשיר בעבירות רכוש וסמים, מבחינה תעבורתית כבר ביצע עבירה של נהיגה בזמן פסילה לאחרונה, פעמיים נהיגה במצב שכרות וגם עבירה של אי ציות להוראות שוטרים.

כנגד המשיב תלויות פסילות רישיון לתקופות ארוכות ונראה כי המדובר בעבריין תעבורה כבד שמסוכנותו לציבור רבה.

ניסיון הבריחה הרכוב והרגלי של המשיב, יחד עם ניסיונותיו לשבש את הליכי הזיהוי שלו, מעידים על תחכום, על רצונו לחמוק מהליכי שפיטה ועל חוסר היכולת לתת בו אמון בסיסי כי יכבד החלטת שחרור כזו או אחרת גם אם המדובר בהמשך מעצר בדרך של איזוק אלקטרוני.

אין אני סבור כי אמו ואחותו שהוצעו כמפקחות (גם אם המדובר בנשים נורמטיביות) יכולות לפקח פיקוח אפקטיבי על אדם שמסוכנותו כה רבה.

לא בכל יום צופה בית המשפט באדם בלתי מורשה לנהיגה באופנוע, תחת פסילה פעילה, המנהל מרדף רכוב מול איש משטרה ובתעוזה שלא תיאמן ממשיך בנסיעה אגב חציית צומת באור אדום תוך שהוא מנסה למלט עצמו מבלי שנותן דעתו כלל לסכנת החיים שהוא מייצר לסביבתו.

אין אני סבור כי תעוזה זו ומסוכנות זו של המשיב ניתן או צריך לאיין בדרך של חלופת מעצר.

אין אני סבור כי ניתן לתת אמון במשיב זה כי יכבד הליך מעצר שיפוקח באיזוק אלקטרוני.

מי שנמלט כך משוטרים בצהרי יום אגב מעבר צומת בכביש מהיר באור אדום ולאחר מכן גם נמלט רגלית, לא יהסס להימלט מצמיד שיוצמד לרגלו, ובכל אופן לא ניתן לבטוח בו כי יציית להוראה שלא לעזוב מיקום נתון."

מנימוקים אלה נעצר המשיב על ידי עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

בשל שביתה של שירות המבחן למבוגרים ניתנה ההחלטה לעיל מבלי שהתקבל בעניינו של המשיב תסקיר מעצר (אף שהוריתי בדיון ראשוני על קבלתו) וזאת בהתאם לבקשה מפורשת של ב"כ המשיב שלא להמתין לסיום שביתת שירות המבחן.

לאחר שניתנה החלטתי לעיל, הגיש ב"כ המשיב בקשה לעיון חוזר במסגרתה (לאחר שתמה שביתת שירות המבחן) ביקש לחזור ולקבל תסקיר מעצר ביחס למשיב ולדון שוב בבקשת המדינה לאור המלצותיו.

בקשה זו נדחתה על ידי ללא דיון בנוכחות הצדדים שכן ההחלטה לעיל התקבלה על רקע חוסר יכולת בית המשפט לתת אמון בסיסי במשיב עצמו ולא מצאתי הצדקה לקבלת תסקיר בנסיבות. לא מצאתי שינוי נסיבות או חלופ זמן שהצדיקו דיון כה מהיר בהחלטתי המקורית.

על החלטתי שלא לקיים דיון בנוכחות הצדדים במסגרת "עיון חוזר" הוגש ערר לבית המשפט המחוזי אשר קבע כי בית המשפט יקיים דיון בנוכחות הצדדים בבקשה ל"עיון חוזר".

בדיון שהתקיים בעקבות החלטת בית המשפט המחוזי (כבוד השופט אריאל חזק) קיבלתי את בקשת ההגנה וחידשתי את ההחלטה המקורית על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש בעוד המבקש נשאר עצור עד לתום ההליכים.

תסקיר מעצר בעניינו של המבקש התקבל ביום 24.8.20 ובמהלך דיון שהתקיים בפני ביום 7.9.20 טענו הצדדים בפני בבקשה לעיון חוזר על רקע המלצותיו של שירות המבחן למבוגרים.

ב"כ המבקש סבור כי יש לקבל את ה"שורה התחתונה" בתסקיר ולפיה מומלץ לשחרר את המבקש בתנאים של מעצר בית בבית אמו.

לשיטתו רף מסוכנותו של המבקש אינו גבוה עד כדי קביעה לפיה לא ניתן לאיין את מסוכנותו בדרך של חלופת מעצר. לחיזוק טענותיו הפנה ב"כ המבקש לאסופה של פסיקה שם לטענתו במקרים חמורים משמעותית מפרשה זו בהם נמלטו חשודים משוטרים אגב ביצוע מרדפים פרועים מסכנים חיי אדם, שוחררו הם בחלופות כאלה ואחרות.

ב"כ המדינה סבר כי המלצת שירות המבחן אינה כובלת את בית המשפט שכן המדובר בשיקול אחד מתוך מערך שיקולים רחב אותו צריך בית המשפט לשיקול בבקשה מסוג זה. בית המשפט סוברני להחליט עצמאית שלא לקבל את המלצות התסקיר ובמקרה זה תוכן התסקיר מעיד אף הוא כי לא ניתן לתת במבקש אמון בסיסי כי יכבד את החלטת בית המשפט ככל שיוורה על שחרור בתנאים.

בטיעוניו הפנה התובע גם **לתיק מב"ד חדש שהוגש כנגד מבקש זה** ובו עבירות דומות מאד לפרשה זו, נתון שלא היה בפני בית המשפט עת ניתנה ההחלטה המקורית על מעצרו עד לתום ההליכים (תיק המב"ד הוגש לעיונו במלואו יחד עם תיק החקירה).

קראתי היטב את טענות הצדדים, קראתי את הפסיקה שהגיש ב"כ המבקש ולהלן החלטתי:

בהליך מסוג זה צריך ב"כ המבקש להצביע על שינוי נסיבות או חלוף זמן אשר יצדיקו את שינוי החלטתי המקורית.

שני אירועים יכולים להיחשב על ידי כשינוי נסיבות:

קבלתו של תסקיר מעצר בעניינו של המבקש (תסקיר שלא היה בפני בית המשפט עת ניתנה החלטתי המקורית) והגשתו של תיק מב"ד חדש כנגד המבקש (תיק שלא היה בפני עת ניתנה החלטתי המקורית).

השאלה המתבקשת היא, האם יש בשני נתונים חדשים אלה, כדי לשנות או להשפיע על החלטתי המקורית לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

קריאת תסקיר המעצר מלמדת בעיני על אי התאמה קיצונית בין הערכת הסיכון של המבקש ובין המסקנה ב"שורה

התחתונה" לפי ניתן או מומלץ לשחררו בתנאים של מעצר בית מלא בפיקוח אימו.

קריאה של עמוד 2 בתסקיר בפרק "הערכת סיכון" מלמדת על אדם מסוכן שבאופן תדיר עושה שימוש באלכוהול, **"נעדר כלים אדפטיביים להתמודדות במצבי מצוקה ולחץ ונותן לגיטימציה למעבר על החוק"** שירות המבחן מתרשם **מרצדיויזם בתחום התעבורה ומעמדות מקילות בתחום זה.**

עוד מדגיש שירות המבחן כי גזר דין שניתן כנגד המבקש ב-2020 הכולל מאסר לא היווה עבורו אלמנט מרתיע. **המבקש הוגדר כמי שמתקשה להציב לעצמו גבולות.**

התיאור לעיל אינו מתיישב בעיני עם ההמלצה לשחרר אדם בעל מאפייני סיכון אלה (ספציפית בתחום התעבורה) קל וחומר כאשר שירות המבחן מעיד על המבקש כי הוא משתמש תדיר באלכוהול ובמצב בו הוא נתון תחת שינוי תודעה אין לדעת מתי יחליט להפר את תנאי שחרורו וינהג שוב ככל שתנאים כאלה יאושרו לו.

מתיק המב"ד שהציג לעיוני התובע (2152-03-19 תיק תעבורה) עולה כי כנגד המבקש כתב אישום פעיל נוסף בו מיוחסת לו עבירה של אי ציות לאות שוטר במדים ובאותה הפרשה בנסיבות הדוח מתואר מרדף נוסף אותו ביצע לכאורה המבקש מול נידת משטרה (באירוע זה כאשר הוא נוהג רכב ולא אופנוע) אגב "נהיגה פרועה" כפי שהגדירו זאת השוטרים בנסיבות האירוע זאת עד שהגיע לרחוב ללא מוצא שם נעצר.

מאירוע זה ניתן ללמוד כי הגדרת שירות המבחן את המבקש כ"רצדיויסט" בתחום התעבורה מתיישבת עם הנתונים החדשים והנוספים שהציג התובע.

אין אני סבור כי בפסיקה שהגיש ב"כ המבקש יש כדי להצדיק שינוי בהחלטתי המקורית.

נכון כי כאשר סבור בית המשפט שניתן לתת אמון בסיסי באדם שיכבד החלטת שחרור הכוללת תנאי מעצר בית (או לחליפין המשך מעצר באיזוק) חובה על בית המשפט לאתר חלופה שתאין את מסוכנותו.

אולם, כאשר משוכנע בית המשפט מהתנהגות המשיב באירוע נתון, ובהישען על הערכת סיכון של שירות המבחן למבוגרים, ובהישען על התנהלות קודמת אחרת של אדם נתון במקרים אחרים בעברו, כי מסוכנותו גבוהה מאד ולא ניתן לתת בו אמון כי יכבד החלטות הכוללות חלופות מעצר, אזי אין מנוס ממעצרו של אותו אדם עד לתום ההליכים מאחורי סורג ובריוח.

בעמ"ת 16396-01-16 קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע:

"בהתחשב במכלול הנסיבות, מקובלת עלי עמדת המדינה שאין מדובר במי שניתן לתת בו האמון הבסיסי ביותר הנדרש על מנת לבחון חלופת מעצר. יתרה מזו, גם המעצר באיזוק אלקטרוני דורש מידה מינימאלית של אמון, אך כאשר המדובר במי שהפר פעם אחר פעם את הוראות בית המשפט, הרי שלא ניתן לתת בו את אותה מידת אמון מינימאלית"

באותה הפרשה בלתי מורשה לנהיגה ברכב נהג רכב בזמן פסילה כאשר מספר פסילות תלויות כנגדו, אירוע ללא כל

מרדף פרוע המתקרב בחומרתו לפרשה דן.

כפי שהסברתי בהחלטתי המקורית, צפייה בסרטון האירוע שקולה ל"אלף מילים" שירשמו בעניינו של המבקש.

אדם סביר ששוטר יסע לצדו עם אופנוע ויורה לו לעצור, יגיב מיד בציות להוראה זו ולא יפתח במרדף אגב מעבר צמתים באור אדום וסיכון משתמשי דרך אחרים.

תעוזתו של משיב זה מול פני שוטר במדים אשר נוסע לצדו דקות ארוכות פשוט לא תיאמן **ומעידה על חוסר מורא מוחלט של המבקש מרשויות החוק.**

המבקש רק השתחרר לאחרונה מריצוי חצי שנת מאסר בגין עבירות סמים.

מבקש זה כבר ביצע בעברו עבירות תעבורה חמורות. בשנת 2018 הורשע בגין נהיגת רכב במצב של שכרות ונפסל ל-3 שנים, ונהיגתו זו באופנוע **כבלתי מורשה לנהיגה ברכב זה**, היא נהיגתו **השלישית** לכאורה בזמן פסילה. שני תיקי מב"ד, האחד על אי ציות להוראת שוטר (אגב ניהול מרדף נוסף) והשני בגין נהיגה בזמן פסילה תלויים כנגדו.

התנהלותו של המבקש המצולמת והמתועדת על ידי השוטרים יחד עם עברו התעבורתי הכבד והערכת הסיכון של שירות המבחן למבוגרים אינם משאירים יכולת ממשית לתת בו אמון בסיסי כי יכבד החלטת שחרור כזו או אחרת (גם לא בדרך של המשך מעצר באיזוק).

תוכנית השיקום עליה המליץ שירות המבחן יכול ותהיה רלוונטית עת יישמע תיקו העיקרי של המבקש בין אם זה יתנהל בבית משפט השלום לתעבורה ובין אם בבית המשפט הקהילתי כפי שסבור שירות המבחן.

בשלב זה, חובה על בית המשפט להגן על שלום הציבור מפני המבקש ולא מצאתי בנתוני התסקיר שהתקבל כדי להצדיק אמון בסיסי בו.

אני מחליט לדחות את בקשת המבקש לשנות את החלטתי המקורית וקובע כי המבקש יישאר עצור עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה היום, כ"ד אלול תש"פ, 13 ספטמבר 2020, בנוכחות הצדדים.